

L'Església ortodoxa és el conjunt de les Esglésies cristianes fidels als set primers concilis ecumènics (trobadres de bisbes de tota l'Església entre els anys 325 i 787 de la nostra era), en comunió entre elles i que atorguen una primàcia d'honor a Constantinoble.

Les Esglésies ortodoxes són les continuadores dels apòstols en la part Oriental de l'Imperi Romà. A partir dels quatre patriarcats històrics d'Orient (Constantinoble, Alexandria, Antioquia i Jerusalem), el cristianisme ortodox s'anà estenent per l'Àsia Menor i per l'Europa de l'Est. A partir del segle V, omençà una progressiva separació amb l'Església Romana (Catòlica), que es consumà en cisma el 1054. A partir de la caiguda de Bizanci en mans dels turcs, l'Església es conformà en múltiples Esglésies autocèfals, és a dir, independents les unes de les altres, però amb la mateixa fe i en comunió entre elles.

DOCTRINA

Els cristians ortodoxos creuen en un Déu únic que és Pare, Fill i Esperit Sant, i que ha estat revelat per Jesús, el Crist, el Fill de Déu. La doctrina ortodoxa es troba resumida en el credo (professió de fe) nicenoconstantinopolità (és a dir, el credo resultant de la doctrina expressament definida pels concilis ecumènics de Nicea i de Constantinoble).

El conjunt de la doctrina va quedar fixat en els set primers concilis ecumènics, que són comuns amb l'Església Catòlica Romana. Els assumptes que separen les Esglésies ortodoxes i l'Església Catòlica Romana són principalment la discrepància sobre la supremàcia universal de la jurisdicció del Papa de Roma i la qüestió doctrinal del Filioque.

TEXTOS DE REFERÈNCIA

Els textos de referència són **l'Antic Testament i el Nou Testament**, més els textos patristics (dels Pares de l'Església, és a dir, dels primers pensadors cristians).

RITUS MÉS IMPORTANTS

Encara que les Esglésies ortodoxes reconeixen set sagraments o «misteris», altres accions sacramentals completen la vida litúrgica de l'Església.

El Baptisme es realitza per immersió total, i el segueixen els sagraments de Crismació (Confirmació) i d'Eucaristia, que són administrats per un clergue. Els nens reben el Baptisme i la Crismació quan són petits, i això els permet participar en l'Eucaristia.

L'acte central de l'Església ortodoxa és la **celebració de la Divina Litúrgia** (Eucaristia), la qual s'acostuma a dur a terme dissabtes i diumenges. Se celebra en les llengües vernacles, encara que algunes Esglésies prefereixen utilitzar les llengües litúrgiques clàssiques.

La veneració d'icones (imatges pintades de Jesucrist, de la Mare de Déu, d'un sant, especialment entre els orientals) juga un paper important en el culte ortodox, fins a esdevenir un tret distintiu, i les oracions a la Mare de Déu i als sants enriqueixen els textos litúrgics.

ORGANITZACIÓ

Les Esglésies ortodoxes estan organitzades al voltant de diversos patriarcats i esglésies autocèfales: Constantinoble, Alexandria, Antioquia, Jerusalem, Moscou, Sèrbia, Romania, Bulgària, Geòrgia, Ucraïna, etc.

Les diferents Esglésies ortodoxes són independents, malgrat que els patriarques es reuneixen en concili, i totes elles atorguen una primacia d'honor al patriarca de Constantinoble.

CELEBRACIONS ESPECÍFIQUES

Les Esglésies ortodoxes no es regeixen totes pel mateix calendari. En conseqüència, tots els ortodoxos celebren Nadal el 25 de desembre, però els eslaus (russos, ucraïnesos, etc.) es refereixen al 25 de desembre del calendari julià, que equival al 7 de gener del calendari gregorià. En canvi, els grecs, búlgars, romanesos i la majoria d'ortodoxos en la diàspora es regeixen pel calendari gregorià.

La principal festa de l'any és la Pasqua, que pel fet de ser una festa mòbil, canvia cada any, i de vegades s'esdevé abans, el mateix dia o després que el dia de Pasqua per a l'Església Catòlica.

